

هو الأبهى

ارض ط

بواسطة جناب ابن ابهر

اماء الرحمن عليهم بهاء الله الأبهى ملاحظه نمایند

هو الأبهى الأبهى

ای ورقات نورانیّه و اماء رحمانیّه از ریاض ملکوت ابهی نسیم روح پرور می‌وزد و از گلشن ملأ اعلی شمیم جانبخش می‌آید قلوب از هبوب آن نسیم در نهایت اهتزاز است و مشامها از مرور آن شمیم در غایت التذاذ پیک عنایت میرسد و مؤدّه موهبت میبخشد عون و عنایت جمال ابهی با شماسست و تأیید و توفیق حضرت کبریا همدم شما از هر جهت ملحوظ عین عنایتید و از هر طرف منظور نظر موهبت از جام میثاق سرمستید و بمحبّت ربّ الاشراف مشهور آفاق در درگاه احدیّت سر باستان مقدّس نهاده و در کمال عجز و زاری توفیقی عظیم بجهت آن اماء رحمانی طلب نمودم پس باید همّتی نمائید که آن توفیقات ثمرش ظاهر گردد و آن تأییدات نتایجش باهر شود قوّه مغناطیس که جاذب این عنایات است اتّحاد و اتّفاق اماء الله است البتّه صد البتّه دائماً متمسک باین مغناطیس گردید تا عون و صون و عنایت جمال ابهی را از هر جهت متتابعاً مترادفاً متوالیاً مشاهده کنید و البهّاء علیکنّ ع ع

این سند از [کتابخانه مراجع بهائی](http://www.bahai.org/fa/legal) دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۲۱ ژوئیه ۲۰۲۶، ساعت ۱۱:۰۰ قبل از ظهر